

3. neděle postní rok C (2025)

1. čtení – Ex 3,1-8a.13-15

Ten, který jest, posílá mě k vám.

Čtení z druhé knihy Mojžíšovy.

Mojžíš pásal stádo svého tchána Jithra, midjanského kněze. Když (jednou) vyhnal stádo za step, přišel k Boží hoře Chorebu. Tu se mu zjevil Hospodinův anděl v plameni ohně, který (šlehal) ze středu keře. Díval se, a hle - keř hořel plamenem, ale neshořel. Mojžíš si řekl: „Půjdu se podívat na ten zvláštní zjev, proč keř neshoří.“ Když Hospodin viděl, že se přichází podívat, zavolal ze středu keře: „Mojžíši, Mojžíši!“ A on odpověděl: „Tady jsem!“ (Bůh) řekl: „Nepřibližuj se sem, zuj opánky ze svých nohou, neboť místo, na kterém stojíš, je půda svatá.“ A pokračoval: „Já jsem Bůh tvého otce, já jsem Bůh Abrahámův, Bůh Izákův a Bůh Jakubův!“ Mojžíš zahalil svou tvář, neboť se bál pohlédnout na Boha. Hospodin pravil: „Viděl jsem bídu svého lidu, který je v Egyptě, slyšel jsem jejich nárek na biřice; ano, znám jejich bolesti. Proto jsem sestoupil, abych je vysvobodil z ruky Egyptanů a vyvedl je z oné země do země úrodné a širé, do země oplývající mlékem a medem.“ Mojžíš pravil Bohu: „Hle, já přijdu k synům Izraele a řeknu jim: `Posílá mě k vám Bůh vašich otců.' Když se zeptají: `Jaké je jeho jméno?' - co jim mám říci?“ Bůh pravil Mojžíšovi: „Já jsem, který jsem!“ A dodal: „Tak řekneš synům Izraele: `Ten, který jest, posílá mě k vám.'“, A ještě pravil Bůh Mojžíšovi: „Tak řekneš synům Izraele: `Hospodin, Bůh vašich otců, Bůh Abrahámův, Bůh Izákův a Bůh Jakubův posílá mě k vám!' To je moje jméno na věky, to je můj název po všechna pokolení.“

Mezizpěv – Žl 103,1-2.3-4.6-7.8+11

Hospodin je milosrdný a milostivý.

Veleb, duše má, Hospodina,
vše, co je ve mně, veleb jeho svaté jméno!
Veleb, duše má, Hospodina
a nezapomeň na žádné z jeho dobrodiní!

On odpouští všechny tvé viny,
on léčí všechny tvé neduhy.
On vykupuje tvůj život ze záhuby
on tě věncí láskou a slitováním.

Hospodin koná spravedlivé skutky,
zjednává právo všem utlačeným.
Oznámil své plány Mojžíšovi,
izraelským synům své skutky.

Hospodin je milosrdný a milostivý,
shovívavý a nadmíru dobrotivý.
Jak vysoko je nebe nad zemí,
tak je velká jeho láska k těm, kdo se ho bojí.

2. čtení – 1 Kor 10,1-6.10-12

Život lidu s Mojžíšem na poušti byl zapsán jako výstraha pro nás.

Čtení z prvního listu svatého apoštola Pavla Korint'ánům.

Chtěl bych vám, bratři, připomenout, že všichni naši praotcové byli pod oblakem, všichni prošli mořem, všichni přijali Mojžíšův křest v oblaku a v moři, všichni jedli stejný duchovní pokrm a všichni pili stejný duchovní nápoj; pili totiž z duchovní skály, která je doprovázela, a tou skálou byl Kristus. Ale přesto se většina z nich Bohu nelíbila. Pomřeli na poušti. Tyto věci se staly nám pro výstrahu, abychom netoužili po špatnostech, jako toužili oni. Ani nereptejte, jako někteří z nich reptali, a za to byli pobiti od (anděla) Zhoubce. To se jim přihodilo jako výstražný příklad a bylo to napsáno jako poučení pro nás, kteří žijeme v době poslední. Když se tedy někdo domnívá, že stojí, ať si dá pozor, aby nepadl.

Zpěv před evangeliem – Mt 4,17

Obraťte se, praví Pán, neboť se přiblížilo nebeské království.

Evangelium – Lk 13,1-9

Když se neobrátíte, všichni zahynete.

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

V té době přišli k Ježíšovi se zprávou o Galilejcích, jejichž krev smísil Pilát s krví obětních zvířat. Řekl jim na to: „Myslíte, že ti Galilejci, když to museli vytrpět, byli větší hříšníci než ostatní Galilejci? Ne, říkám vám; když se však neobrátíte, všichni podobně zahynete. Anebo oněch osmnáct, na které padla věž v Siloe a usmrtila je: myslíte, že byli větší viníci než ostatní obyvatelé Jeruzaléma? Ne, říkám vám; když se však neobrátíte, všichni právě tak zahynete.“ Vypravoval pak toto podobenství: „Jeden člověk měl na své vinici zasazený fíkovník a přišel na něm hledat ovoce, ale nic nenašel. Proto řekl vinaři:

‘Hle, už tři léta přicházím hledat ovoce na tomto fíkovníku, a nic nenacházím. Poraz ho! Proč má zabírat půdu?’ On mu však odpověděl: ‘Pane, nech ho tu ještě tento rok. Okopám ho a pohnojím, snad příště ovoce ponese. Jestliže ne, dáš ho pak porazit.’”

Homilie

Drazí bratři a sestry!

"Když se však neobráte, všichni podobně zahynete" (Lk 13,3-4).

Slova dnešního evangelia jsou opravdu silná. Pokud nebudu činit pokání, pokud nezměním svůj život, čeká mě smrt!

Tato slova jsme dnes slyšeli my, kteří jsme přišli - jak se běžně říká - "do kostela" na nedělní eucharistii. Je nás stále méně a méně... Můžeme si položit otázku: je tato výzva k obrácení, adresovaná nám - věřícím, kteří pravidelně chodíme do kostela? Vždyť vidíme, jak moderní svět žije - jako by žádný Bůh neexistoval. Lidé žijí pro potěšení, peníze, kariéru, pro sebe. My děláme si starosti o své příbuzné nebo známé, kteří nevěří, nemodlí se, nechtějí uzavírat svátostné sňatky nebo křtít své děti. A tu my, věřící, praktikující, slyšíme slova vyzývající k obrácení, tedy k návratu k Bohu?

Stojí za to, abychom zvláště se podívali na dnešní Ježíšovo podobenství o stromu, který nenese ovoce. Možná se totiž týká mě, tebe, bratře, sestro? Co ve tvém životě mění nedělní mše svatá? Co mění ve mně setkání s Bohem v jeho slově a svátosti eucharistie? Vždyť je to Slovo života a Kristus, kterého v této svátosti přijímáme, je pokrmem pro věčný život a posiluje nás na cestě našeho života. A modlitba? Co v našem životě mění? Máme rozhodnutí, která denně činíme, v souladu s naší vyznávanou vírou? Jaký je náš postoj k potratům, eutanazii, výchově mladé generace?

Proč tyto otázky? Protože můžeme být blízko Boha - nebo si to alespoň myslet - a přitom žít mentalitou tohoto světa. Tímto

dovolujeme, aby do našeho života pomalu, po kapkách, pronikalo anti-evangelium, tedy učení tohoto světa, toho všeho, co nepatří Kristu, a mění náš přístup k víře, k morálce, ke hříchu - který lze vždy ospravedlnit po svém, aniž bychom se vůbec odvolávali na Boha.

A přesto bychom jako křesťané neměli žít jen pro sebe. Nemůžeme být jako strom, který nenese žádné ovoce - žít jen v tomto světě, a ne ve věčnosti, tedy ve světě, na který čekáme a který, jak Ježíš slíbil, má přijít. Nemůžeme žít jako ti, kdo nevidí tento problém, a kterým se zdá, že všechno dobře funguje. Neříkáme i my: "Chodím do kostela, modlím se, pravidelně se zpovídám, ale nevidím, že by mi to něco dalo, že by to v mém životě něco změnilo." Prostě nepřinášíme ovoce.

Od začátku postní doby slyšíme volání k obrácení, k pokání, ke změně života, k otevření se druhým i Bohu a k péči o sebe - ale vše kvůli příštího života na věčnosti. Dnes nám to Kristus znovu připomíná. Letošní postní doba je časem, kdy nás chce "okopávat a polévat hnojivem". - I když to nezní zrovna příjemně. On si však velmi přeje, abychom nesli ovoce. Na této cestě postního rozjímání prosme o potřebné milosti, aby náš život byl duchovně plodný a podobal se tomu, který byl "požehnaným plodem života" naší Matky, Panny Marie. Amen.